

Lược Thuật Về Việc Đàn Áp Pháp Luân Công...

Bắc Kinh: Giáo sư Triệu Hân (Nữ, 32 tuổi) đã bị bắt vì cô tập các bài tập Pháp Luân Công ở một công viên địa phương và bị tống giam tại trung tâm quản thúc trực thuộc Quận Hải Điện. Ở đó, cô đã bị tra tấn và đánh đập tàn nhẫn. Ba ngày sau, cảnh sát đưa cô vào nhà thương với các vết rách và các vết bầm dập ở đầu và lưng. Ba đốt xương sống đã bị đập nát. Sau cuộc giải phẫu khẩn cấp, cô ở trong tình trạng nguy kịch. Cô Triệu Hân đã không bao giờ hoàn toàn bình phục trở lại. Cô mất đi 6 tháng sau đó.

Bắc Kinh: Lý Văn Duệ (Nam, 37 tuổi) một học viên ở Cáp Nhĩ Tân, lần đầu tiên đến Bắc Kinh vào ngày 9 tháng Bảy năm 2000 để khiếu nại lên chính phủ cho Pháp Luân Đại Pháp. Anh bị bắt ở quảng trường Thiên An Môn. Vào ngày 11, anh bị đưa trả về Cáp Nhĩ Tân và bị giam tại đồn công an ở Đạo Lý. Anh đã bị cảnh sát tra tấn và đánh đập nhiều lần. Khi cuối cùng cảnh sát để cho thân nhân lãnh anh về nhà, anh đã ở trong tình trạng gần chết. Anh trông gầy ốm như một bộ xương, và gương mặt hầu như không còn nhận diện được vì những ngón đòn mà anh phải gánh chịu, tuy nhiên chẳng bao lâu anh đã bình phục. Vào hôm 6 tháng 11 năm 2000, anh đã đến Bắc Kinh lần nữa. Vài ngày sau đó, cảnh sát thông báo cho gia đình anh biết rằng anh đã từ trần tại Bắc Kinh.

Bắc Kinh: Từ khi Pháp Luân Công bị cấm hoạt động vào tháng Bảy năm 2000, các học viên từ khắp nơi trong nước hầu như hàng ngày đã đến kháng cáo ôn hòa tại quảng trường Thiên An Môn. Một toán quân nhỏ cảnh sát mặt đồng phục và thường phục coi chừng quảng trường này mỗi ngày. Nhiều người trong số hơn 260 học viên đã chết trong nhà giam của cảnh sát đã bị bắt khi tham dự vào các cuộc biểu tình ở quảng trường Thiên An Môn. Mặc dầu hoàn toàn hiểu biết về việc này, các học viên Pháp Luân Công

hầu như mỗi ngày đều tiếp tục biểu tình ôn hòa với hy vọng có được một giải pháp ôn hòa cho cuộc khủng hoảng này ở Trung Quốc...

Trại Cải Tạo Mã Tam Gia (Masanjia): Kể từ tháng 10 năm 1999, có hơn 1,500 học viên Pháp Luân Đại Pháp bị giam giữ trong trại Cải Tạo Mã tam Gia ở tỉnh Liêu Ninh. Theo một

nhân chứng kể lại, các viên chức của trại cải tạo Mã Tam Gia sử dụng các phương pháp vô nhân đạo để ép buộc các học viên phải từ bỏ Pháp Luân Công. Các học viên bị tước quyền được ngủ và thường bị xiềng xích và bị chích roi điện nhiều lần. Các viên chức của trại cũng dùng roi điện chích vào ngực và chỗ kín của các học viên nữ. Tiếng gào thét của phụ nữ có thể nghe được khắp nơi trong khu trại giam. Vài thành viên bị cởi đồ trần truồng và bị nhúng vào nước lạnh giữa lúc hàn thử biểu chỉ dưới 0 độ. Các người khác bị treo chống đầu xuống đất với cánh tay bị cột phía sau lưng. Mới đây, một người đàn ông ở tuổi 60 đã bị đánh đập nặng đến ói ra máu.

Thành phố Văn Đãng: Lưu Ngọc Phong (Nam, 64 tuổi) đã bị bắt và bị giam giữ tại trại giam Văn Đãng vì tập Pháp Luân Công ngoài trời. Vào ngày 19 tháng Bảy,

trại giam gọi con gái Ông Lưu đến đòi 200-300 nhân dân tệ cho chi phí chữa trị cho ba của bà. Vào ngày 22, trại giam lại gọi con gái Ông lần nữa, và bảo bà đem Ông Lưu về nhà. Khi Ông Lưu được người con rể khiêng về, Ông đã không thể nói năng gì cũng như không thể cử động. Ông hoàn toàn bị hôn mê. Ông chết vào lúc 7 giờ sáng ngày 23 tháng 7. Một cuộc giải phẫu bởi các chuyên gia y khoa cho thấy Ông bị chảy máu bên trong vòng theo hốc mắt bên tay phải. Có các vết cắt và vết bầm tím trên mặt; các đốm xanh và đen để lại vì bị chích điện ở cổ họng, ngực, và hai chân. Da bắt đầu tách rời cơ thể, và mô mềm dưới lda bị tổn thương. Người ta phát hiện rằng xương sườn thứ nhì, thứ ba, và thứ tư ở cả hai bên trái và phải đều bị gãy. Một phần ba của xương ức bị bể. Toàn thân Ông phủ đầy các vết bầm tím và thương tích.